

[Villemoes.]

lige så vel som den danske rigsdag i løbet af få dage vil tiltræde den. Der er lande, som ikke har meldt sig endnu, men ordningen er den, således som det fremgår af bemærkningerne, at i det øjeblik, fire lande har tiltrådt konventionen, er den i kraft. Og meningen med tilslutningen i Washington i februar i fjor fra vore sagkyndige og ministeriets repræsentant, departementschefen, må dog være den, at også vi skal tiltræde konventionsforslaget. Jeg mener, vi kan gøre det med til sind, fordi heller ikke vi ønsker overfiskning på de steder, hvor de europæiske og amerikanske fiskere fanger fisk ude på Atlanterhavet.

P. A. Poulsen: Heller ikke jeg skal forsøge at gå nærmere ind på de bestemmelser, der findes i det foreliggende forslag til rigsdagsbeslutning. Der er i bemærkningerne gjort nøje rede for bestemmelserne ligesom nu af ministeren i hans forelæggelsestale. Jeg har studeret kortet, som medfølger forslaget, og jeg kan så udmærket forstå, at den danske delegation er kommet til det resultat, at de danske interesser i underområderne 2 og 3, i hvert tilfælde indtil videre, kun er af rent periferisk natur, hvorfor man, også på grund af de medrepræsentationen forbundne omkostninger, foreløbig kun har til hensigt at lade Danmark repræsentere i underområde 1, altså Grønlands vest- og sydkyst.

Da konventionen allerede er trådt i kraft, og da Danmark har interesser at varetage i det nævnte område, altså underområde 1, kan jeg på mit partis vegne anbefale, at rigsdagen meddeler sit samtykke til ratifikation af konventionen.

P. N. Petersen (Røjle): For den, der ikke er sagkyndig på storfiskeriets område, lyder det noget ejendommeligt, at de vældige verdenshave i det hele taget kan blive genstand for overfiskning, men det er altså ikke uudtømmelige fiskerigdomme, der findes i verdenshavene. I bemærkningerne til det foreliggende forslag til konvention får vi at vide, at Nordsøen har været genstand for overfiskning, og forslaget tager nu sigte på at hindre, at det nordvestlige Atlanterhav bliver udsat for en tilsvarende rovdrift. Det er sikkert såre prisværdigt alt sammen, og der er næppe nogen, der kan have noget sagligt at indvende mod disse bestræbelser.

Forsåvidt indebærer denne konvention ikke problemer af nogen art udover de tek-

niske og videnskabelige, som næppe kan give anledning til mellemfolkelige interessemod-sætninger. Nu er det jo ikke ensbetydende med, at der ikke har været sådanne under optræk, det har der uægtelig. Det fremgår nemlig af artikel V i slutprotokollen, at den mellemfolkelige konference havde modtaget følgende fælleserklæring fra den franske og spanske delegation, og jeg beder den højtærede formand om tilladelse til et citat. Erklæringen lyder sådan:

„Under konferencen har den franske og den spanske delegation anmodet om at få definitioner på kystgrænser i konventionsområdet indsat i den nævnte konvention.“

Lykkeligvis imødekom konferencen ikke denne anmodning. Det var godt det samme, da det ellers ville have medført en almindelig definition af de forskellige territorialfarvande med alle de vanskeligheder, der kunne flyde deraf. Nu skete der ikke andet end, at de franske og spanske delegerede undlod at stemme for stk. 2 i artikel I, der omhandlede de pågældende forhold, ligesom de italienske delegerede undlod at stemme, da regeringen ikke havde givet dem de fornødne instrukser i så henseende.

Jeg skal ikke nægte, at jeg glæder mig over det foreliggende forslag til beslutning alene af den grund, at det er udtryk for et stadig øget samarbejde mellem de forskellige nationer, et samarbejde, der ikke mindst tjener de små nationers dyreste livsinteresser.

Jeg finder i denne forbindelse anledning til at henlede opmærksomheden på konventionens artikel X, stk. 2, der forpligter kommissionen til ved udløbet af 2 år fra ikrafttrædelsesdatoen at overveje, om kommissionen skal bringes ind under en af De Forenede Nationers særlige institutioners rammer eller ikke. Det fremgår heraf, at denne konvention er tænkt som en sten i muren på den stolte bygning, som De Forenede Nationer står i begreb med at rejse over de ruiner, to verdenskrige har efterladt, og hvor store og små nationer har lige rettigheder, som det er udtrykt i De Forenede Nationers pagt af 26. juni 1945. Det radikale venstre kan derfor med glæde tiltræde det foreliggende forslag til rigsdagsbeslutning.

Fiskeriministeren (Chr. Christiansen): Jeg vil gerne takke alle ordførerne for den villige modtagelse, som forslaget til beslutning har fået.

Til det spørgsmål, det ærede medlem hr.